

encolerix-se v. pron. ~~pron.~~
calèric

encomanament m. hecií
encomanament
d'encomanar o conta-
gior; ^{d'infeció,} encomanament d'una
malaltia contagiosa

encomanadís -issa adj. Con-
tagiós. tenir un mal encomana-
dís. | tenir una rialla encoma-
nadisa

encomanar s'animar a eler

encomanar v. tr. ~~tr.~~ Compar a
alquí de fer (algun cera), de tenir
cura (d'alquí o d'algun cura). La
compria del paper, a qui l'has en-
comanada? ~~Aperta~~
M'ha encomanat la vigília
de ls seus fills. || pron. Posar-se
sota l'empura d'alquí. Encomanada